

Mál nr. 130/2020**M og****V v/ slysatryggingar ökumanns vörubifreiðarinnar A****Ágreiningur um hvort líkamstjón hafi hlotist af völdum umferðaróhapps.****Gögn.**

Málskot, dags. 8.4.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 13.5.2020.

Málsatvik.

Hinn 3. september 2018 var M ökumaður A, svonefndrar búkollu, er henni var ekið aftur á bak yfir stein, um 40 cm í þvermál, í Dýrafjarðargöngum. Við það kastaðist A til og M mun hafa kastast aftur í sætið og sætisbak brotnað. M er af erlendu bergi brotinn og er hann var staddur í heimalandi sínu 10. desember 2018 fór hann að finna fyrir dofa í höndum og leitaði þá fyrst til læknis. Er hann kom aftur til Íslands í lok janúar 2019 reyndist hann ófær til vinnu. Leitaði M af þeim sökum til læknis á heilsugæslustöð og samkvæmt vottorði læknisins til vinnuveitanda vegna fjarvista er M talinn óvinnufær með öllu vegna veikinda frá 1. febrúar 2019 um óákveðinn tíma.

M kveðst hafa orðið fyrir meiðslum við umferðaróhappið og hefur krafist bóta úr „frjálsri ábyrgðartryggingu“ A hjá V vegna líkamstjóns síns. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Málskot og málatilbúnað M öðru leyti verður að skilja svo að hann krefjist bóta úr lögmaeltri slysatryggingu ökumanns A, sbr. 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sem í gildi voru á tjónsdegi. Samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar fer um ákvörðun bóta eftir almennum reglum skaðabótaréttar og skaðabótalögum nr. 50/1993. Samkvæmt 1. og 2. mgr. 1. gr. laganna skal greiða skaðabætur fyrir atvinnutjón, sjúkrakostnað og annað fjártjón sem af því hlýst og enn fremur þjáningabætur og ef líkamstjón hefur varanlegar afleiðingar skal einnig greiða bætur fyrir miska og bætur fyrir örorku, þ.e. varanlegan missi eða skerðingu á getu til að afla vinnutekna.

Engin álitis- eða matsgerð liggur fyrir í málinu um þær heilsufarslegu afleiðingar sem M býr við og rekja má til atviksins 3. september 2018. Nokkur læknisfræðileg gögn liggja fyrir í málinu á portúgölsku og ensku, auk fyrrgreinds læknisvottorðs vegna fjarvista. Gögn þessi eru mjög takmörkuð um þau atriði sem máli skipta þannig að unnt sé að ákvarða bætur fyrir líkamstjón. Samkvæmt þeim verður ekki séð að sjúkdómseinkenni M megi rekja til fyrrgreinds atviks þannig að hann eigi rétt til bóta sem mælt er fyrir um í skaðabótalögum, svo sem tímabundins atvinnutjóns skv. 2. gr., þjáninga skv. 3. gr., varanlegs miska skv. 4. gr. eða varanlegrar örorku skv. 5.-7. gr. Að þessu virtu hefur M ekki sýnt fram á að hann hafi orðið fyrir líkamstjóni sem veiti honum rétt til bóta úr slysatryggingu ökumanns A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns A hjá V.

Reykjavík, 9. júní 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.